

השנה כימעט מתה

משיעמום, לפני

שהגיעה אר קו הסיום

באווירה של שיעמום עמוק וחלה תשל"ז אל קרהסים, מעטות היו השנים בתולדות המדינה שהיו כה גדושות הכרעות, הפתעות ותהי פוכות כמוה, אך נדמה כאילו נטש אותה כוחהחיים בטרם עת. בשבועות האחרונים נים שוב לא קרה דבר, לולא האייר מים של אנשי גוש-אמונים להתנחל בלי רשות הממשלה, ולהביא בכך לעימות בינם ובין ממשלת הסיפוח והתנחלות של מנחם בגין, היתה השנה מתה מפסיקו קים, קודם מותה מזיקנה. אלפי היורדים, שפקדו את המדינה בי חודשי הקיץ כדי לבקר את הסבתא ולהרי אות את המדינה לילדיהם האמריקאים או הגרמנים, נסעו. התיירים הישראליים שבילו את הקיץ ברחבי העולם, חזרו. הילדים שבו לבית-הספר. בערבים החלו מנשבות רוחות-הסתיו הראשונות. הכל היה מוכן לתשל"ח.

הכנסת

הבקיע הראשון

מפ"ם הצביעה יחד

עם שירי בניגור

לחברי מיפגת-העבודה

בעיקבות תכסיים מפוככים

זהו הבקיע הראשון במערך? אמר איש מ'פגת-העבודה בדאגה, כאשר ראה את ידיהם של ארבעת ח"כי מפ"ם מתרוי ממות, יחד עם ידי שני ח"כי שלי, ויאכו, זו הפעם הראשונה התפלגה סיעת המערך על עניין מהותי. נגד הניצבים, הנושא היה היחס ל- אש"ף, והצבעה היתה תולדה של תכסיים סיים מסובכים ומרוכבים, שהביכו רבים מן הנוכחים בישיבת-הפגרה של הכנסת. אישיבה זו רצה מנחם בגין להשיג אישור פורמלי בולט ל"קונסוסם הלאומי" העומד מאחוריו, לדבריו. בגין בחר בעניין אש"ף, כי בו תומכים גם אנשי ד"ש ומפ"ם לנתח-העבודה בעמדה השלילית הטוטאלית של הליכוד.

אחרי דיונים ממושכים, החליטו ד"ש ומיפגת-העבודה שלא להגיש גם בעניין זה הצעת-החלטה משותפת עם הליכוד. כל מיפגת החליטה להגיש הצעת-החלטה נפרדת משלה, אך סיעות המערך וד"ש הסכימו ביניהן להצביע זו בעד והצעה של זו. בין השאר נפסל הרעיון להפריד בין עניין אש"ף לבין שאר חלקי הצעות החלטה. כפי שביקש בגין, בישיבה סוערת למדי של סיעת-המערך תבעו הניצבים, ובראשם שושנה ארבלי-אלמולינו, להצביע בעד הצעות הליכוד בעניין אש"ף. ח"כ יוסי שריר והתנגד לכך, וכמהו נהגו חיים כהרלב ואחרים. הצעה נפסלה.

סיעות המערך, ד"ש, ורק"ח הגישו כל אחת הצעות משלה. "דין חושב לאט" כשהגיע סדר ההצבעות, בתום הדיון, התהפכה לפתע הקערה על פיה. ברגע האחרון קם ח"כ עקיבא נוף, הר איש של שמואל תמיר בד"ש והציע להפריד בין סעיפי ההצעה של ד"ש, כדי לאפשר הצבעה נפרדת על הסעיף הדוחה כל מגע עם אש"ף. היה זה בניגוד גמור למה שהוסכם קודם-לכן עם המערך. ייגאל דיין קיבל את ההצעה. לדעת רבים לא הבין את אשר הוא עושה. "דין חושב לאט" אמר איש המערך, ספק בהלצה, והדברים קרו במהירות. אך ייתכן כי הדבר תואם מראש עם הליכוד.

כאשר שאל המו"ר מר תומך בסעיף ה-1 אנטי-אש"ף של ד"ש התרוממו ידי הל"י כוד, ד"ש ומיפגת-העבודה, וכך נוצר רוב מרשים. אך ח"כ שלי מאיר פעיל ניצל את הדקות האחרונות כדי לכוון בדברים עם אנשי מפ"ם, ואלה הסכימו להימנע. כך נוצר מערך מעניין: 92 הצביעו בעד ההצעה, שישה נמנעו וארבעה

יו"ר-יועדה בוכנר אין אידגון

אנשים כאלה מגיעים לצמרת, ביגלל הצור רך בעבודת-צוות. אדם דוקרני כזה, מותח לעיתים ביי קורת על הולת, לרוב עד כדי פגיעה ממשית, וללא דיפלומטיה. באופן טיפוסי, הוא מנתח הורס את העמדות של עמיתיו, ומביא על עצמו את שינאתם. יש לו מבט חודר, אך הדבר אינו מועיל לו, ביגלל הצורה המעליבה שבה הוא מבטא את דיעותיו. אין לו כישרון דיפלומטי, אין הוא מסוגל לחוש את רגשות הוללת ול- שים את עצמו במקומו. את חוסר הטאקט שלו הוא מנמק בכך שעליו להיות 'גלוי-לב', 'דבר אמת' ו'אומר את הדברים כמו שהם'.

הדרך ההתאכזרות. איש כזה הוא מועמד סביר לדיכאון נפשי ולהתאבדות, והוא נוטה להתקפילב*. קשה לו מאד לפרוש מתפקיד.

אולם לוונסון מהיר מפני שליחת איש כזה לטיפול פסיכיאטרי, הבייחוד מפני ריפוי קבוצתי, מפני שהדבר עלול להרוס את האיש כליל. הטיפול עלול להרוס את המכניזם ההגנתי שאדם כזה בנה לעצמו סביב תחושת חוסר-הישע שלו. כי שאי פתו של האדם הדוקרני לשלמות ולכל- יכולת מבטאת תחושה בלתי-מדעית של אי-התאמה וחוסר-אונים.

חוסר-אונים זה מקורו בחוויות טראור מאשיות בילדות, כגון איבון האם או המחסור באהבת-הורים מספקת. הילד חש בחוסר-הישע, והוא שואף להיות כל- יכול ומושלם, כדי שלא יהיה פגיע. הוא חש באשמה ובוזעם כלפי עצמו מפני שאינו מגיע לרמה של שלמות, ורגשות אלה מופנים נגד עמיתיו, פקודיו, רעייתו, ילדיו, ואף נגד תיות-הבית שלו.

מישפחה

לביא שאג - מי לא ירא ?

אחרי שהתאושש מההדם

יצא המפקד למצות

את הדין עם אנשיו שסרחו

דמועות עמדו בעיניו של השוטר רובין בוסקילה שעה שיישב בספסלי החשודים באולם המעצרים של בית-מישפט-השלום בתל-אביב. הוא שלח מבט מתחנן לעבר השופט יהושע דיאמנט שהאזין בדריכות לדבריו של קצין-מישטרה שעמד על דוכן העדים, ונימק את הבקשה להארכת הי מעצר, הקצין, סגן-ניצב אליהו לביא, ראש צוות החקירה הבודק את החשדות נגד אנשי מישטרת מחוז תל-אביב שסרחו, (המשך בעמוד 44)

המסקנה העיקרית של ועדת-בוכנר היתה הפוכה: שאין שום אירגון כזה, אין מפקד ואין מיפקדה. לשון אחרת: אין בארץ פשע מאורגן. המירוץ הגדול, לעומת זאת אישרה הוועדה חבר הידוע לכל: שממדי הפשיעה בארץ הולכים וגדלים בהתמדה, כמו בכל הארצות המפותחות; ששיטות הפשע משתכללות ומתחכמות; שהמישטרה מפ- גרת במירוח השיכלול והמדורגותציה אחר רי העולם התחתון.

כדי לדעת זאת, לא היה צורך בוועדה. די היה בקריאה יומית ושבעית של העי- תונים.

אישים

אישיותו של שר

מדוע לא הצליח

משה דיין ? - מחקר

אמריקאי מספק תשובה

השחקנית הוקנה טובאה למנוחות. על קיברה הרענן נערמים הזרים, המצלמה מתקרבת אל זרי-הפרחים הגדול ביותר. הוא נושא את הכתובת: "לעולם לא אשכח - משה דיין".

סצינה זו מופיעה בטרט פאודורה, שי- הוסרט זה עתה, בידי הבמאי בילי ויילדר, והמוקדש לסיפור דימויני על אודות אלי- לתיקולנוע באה בימים.

קשה לדעת אם מחמאה מפקפקת זו מוסיפה הילה לאדם שביקש להיודע כי עולם כמצביא וכמדינאי רציני. אם מעיד הדבר על כישלון, הרי בא השבוע פס-י כולגו אמריקאי-יהודי, והסביר מדוע נגזר על אדם כמו משה דיין להיכשל.

לפגוע בזולת. הארי לוונסון מבוסס טון הירצה בסימפוזיון של האגודה הפסי- כולוגית האמריקאית בסאן-פראנציסקו על המחקר שלו על "האישיות הדוקרנית". מיבנה זה של האישיות מהווה, לדבריו, את הסיבה הבודדה התכופה ביותר לכיש- לונם של אנשים מוכשרים בדרגים העל- יונים של המינהל וההעשייה.

איש כזה, לדיברי לוונסון, "יש כיש- רך טיבעי לפגוע בזולת בצורה מכאיבה". בכך הוא חותר באופן לא-מדוע מתחת להצלחתו של עצמו. הבוס שלו נוטה לסלקו, או להקפיאו בדרג נמוך. "טיפוסים דוקרניים מסוימים מצליחים להגיע אל הצמרת", אמר לוונסון, והצביע במפורש על כמה מהם - משה דיין; האדמיראל האמריקאי-יהודי היימאן ריי קובר, יוצר הצוללת האטומית; אדגאר הובר, ראש האף-בי-איי המנוח, ועל ריי צ'ארד ניכסון, אולם בעולם העסקנים אין

דוקרן דיין לא פפטיכיאטר

* באנגלית: The Abrasive Personality.